

درخواست مدیرمسئول ابتکار از رئیس قوه قضائیه درباره روزنامه «جهان صنعت»

از قظرو کارگران قربانی چه می‌دانیم؟

جنون ساخت و ساز مرگبار میزبان جام جهانی

سه‌شنبه ۸ آذر ۱۴۰۱ • ۴ جمادی‌الاول ۱۴۴۴ • ۲۹ نوامبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۴۳۳ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

فرمانده معظم کل قواد در دیدار فرماندهان نیروی دریایی ارتش:

استفاده از فرصت و ظرفیت‌های عظیم دریا به فرهنگ عمومی در کشور تبدیل شود

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، فرمانده معظم کل قوا، ظهر دیروز (دوشنبه) در دیدار تعدادی از فرماندهان نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران تاکید کردند: استفاده از فرصت دریا و ظرفیت‌های عظیم آن باید به فرهنگ عمومی در کشور تبدیل شود....

صفحه ۲

در «شرق» امروز می‌خوانید: مریم وحیدیان، روزنامه‌نگار بازداشت شد، گزارش «شرق» از آماده‌شدن ترکیه برای حمله زمینی به شمال سوریه و یادداشت‌هایی از صالح نقره‌کار، قادر باستانی، محمود فاضلی

«شرق» از راهبرد اروپا برای گذاشتن آلمان در خط نخست مقابله با تهران و یادآوری نقش ژرمن‌ها در جنایت جنگی علیه ایران گزارش می‌دهد

روزی روزگاری «گاز خردل»

گزارش تیتراژ یک را در صفحه ۳ بخوانید

بررسی وضعیت کمپ‌های غیر مجاز در گفت‌وگو با رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران

نسخه‌های دردناک برای رهایی از اعتیاد

۱ راهی برای ثبات مدیریتی

گفت‌وگو با حافظ موسوی درباره امکان‌ها و محدودیت‌های امروز روشنفکری ایران

۲ گفتمانی از نگاه مدیریتی

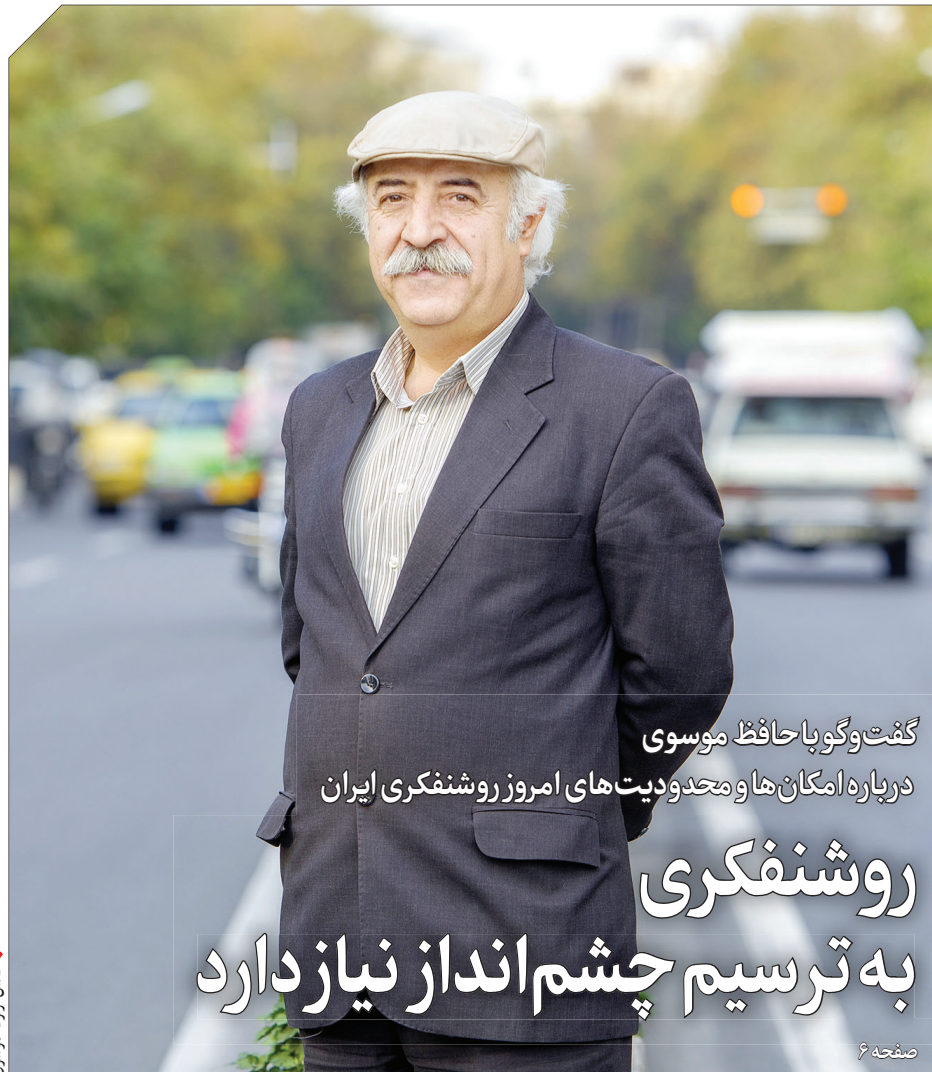
۳ گفتمانی از نگاه مدیریتی

۴ گفتمانی از نگاه مدیریتی

۵ گفتمانی از نگاه مدیریتی

دوباره ۸ آذر...

کارلوس کی‌روش: من جنگ روانی را نمی‌بازم

روشنفکری به ترسیم چشم‌انداز نیاز دارد

صفحه ۶

سرمقاله

مهاجرت اعتراضی و عواقب آن

کوروش احمدی
دبیرکل پیشین

در سال‌های اخیر از موفقیت‌های حرفه‌ای و اقتصادی مهاجران ایرانی در کشورهای محل سکونت‌شان سخن بسیار گفته شده و از جمله سرمایه مالی آنها به تفاوت ۱۰۳ تریلیون دلار در ۱۳۸۶ (مرکز پژوهش‌های مجلس به نقل از بنیاد نخبگان)، چهار تریلیون دلار در ۹۳ (فراکسیون ایرانیان مقیم خارج مجلس) و دو تریلیون در ۹۴ (دبیرکل شورای عالی امور ایرانیان خارج از کشور) برآورد شده است. این ارقام و بسیاری شواهد دیگر تنها گویای موفقیت اقتصادی و علمی ایرانیان در خارج از کشور است. اما آنچه تاکنون عمدتاً مغفول مانده، موفقیت‌های سیاسی نمایانی است که ایرانیان مقیم اروپا و آمریکای شمالی به دست آورده‌اند. این موضوع در دو، سه ماه اخیر و به موازات افزایش بی‌سابقه مشکلات ج.ا.ایران در حوزه سیاست خارجی بیش از هر زمان دیگر خود را نشان داده است. در حالی که افزایش مشکلات سیاست خارجی ما ناشی از موضوعات متعددی مانند تعلیق مذاکرات برجام، فروش پهباد به روسیه، انعکاس اعتراضات در محافل رسانه‌ای و رسمی کشورها و مشکلات فزاینده با سازمان‌های بین‌المللی و هم‌افزایی آنها است، مدتی است که نفوذ سیاسی ایرانیان مهاجر بر دولت‌های مختلف نیز مزید بر علت شده است. شمار فزاینده‌ای از ایرانیان مهاجر در حال گرفتن پست‌های سیاسی و اجرایی در اروپا و آمریکای شمالی هستند و به‌عنوان وزیر، نماینده مجالس ملی و ایالتی، شهردار و عضو انجمن‌های شهر با رای مستقیم مردم مشغول به کارند. به‌عنوان مثال، دو خانم جوان ایرانی عضو دولت جدید سوئد هستند و دو وزیر ایرانی نیز عضو کابینه قبلی سوئد بودند و در پارلمان سوئد ۱۲ عضو ایرانی‌تبار حضور دارند. شهردار کنونی فرانکفورت یک خانم ایرانی است که بعد از یک دوره زندان در دهه ۱۳۶۰ مقیم آلمان شد.

آلمان از نظر تأثیر ایرانیان مهاجر بر روابط دوجانبه مثال گویایی است. دولت جدید آلمان در یکی، دو ماه گذشته سیاست خصمانه بی‌سابقه‌ای را در قبال ج.ا.ایران اتخاذ کرده است. این دولت به‌تازگی نقش اصلی را در اعمال فشار بر اتحادیه اروپا برای تحریم بیشتر ایران، از جمله قرارداد سپاه در لیست گروه‌های تروریستی این اتحادیه، عهده‌دار شده است و بانی اصلی پیش‌نویس مربوط به تشکیل «کمیسیون مستقل حقیقت‌یاب در مورد نقض حقوق بشر در ارتباط با اعتراضات در ایران» نیز بود. نقش سیاستمداران ایرانی‌تبار بی‌شک یکی از عواملی است (در کنار سایر عوامل اشاره‌شده) که در اتخاذ رویه مؤثر بوده است. می‌دانیم که دولت کنونی آلمان حاصل ائتلافی از سه حزب سوسیال‌دموکرات، دموکرات آزاد و حزب سبز است. رئیس حزب سبز امید نوری‌پور است که در سال ۶۷ و در ۱۳ اسالگی به همراه پدر و مادر از ایران به آلمان مهاجرت کرد و وزیر خارجه آلمان از این حزب در دولت ائتلافی شرکت دارد. بیزن جبرسرای نیز دبیرکل حزب دموکرات آزاد است که در ۱۱ اسالگی در سال ۶۵ به آلمان فرستاد شد. بیزن جبرسرای همچنین مسئول تیم مذاکره‌کننده با دو حزب دیگر برای ائتلاف نیز بود. روشن است که این دو بسیاری دیگر مانند این دو که به‌ویژه در پی تحولات اخیر بیش‌ازپیش در موضع تقابل قرار گرفته‌اند و با استانداردهای «ضد انقلاب» محسوب می‌شوند، چه تأثیری می‌توانند بر موضوع دولت آلمان داشته باشند. هر سیاستی قطعاً در پی زود آثار خود را آشکار می‌کند. آنچه ما در دهه‌های گذشته کاشته بودیم و مسائلی که اساساً ندیدیم، چه رسد به اینکه به فکر حل اصولی آنها باشیم، اکنون در حال در کردن محصول‌شان هستیم. برخی از این مشکلات مانند درجه‌بندی کردن مردم، تلاش برای همگون‌سازی جامعه و بی‌توجهی به بخش‌هایی از مردم که سبک‌ها و سلیقه‌های متفاوتی دارند، از علل مستقیم و بلافاصل مهاجرت طبقه متوسط بوده است. این مشکلات خاص بر بستر مشکلات عام در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، از جمله فقدان چرخش نخبگان و ... موجب نوعی از مهاجرت شد که می‌توان آن را مهاجرت اعتراضی نامید. ضمن اینکه بسیاری نیز امکان رفتن نداشته‌اند و از نظر ذهنی مهاجرت کرده‌اند (در تاریخ ما مهاجرت مشابهی در قرن ۱۸ میلادی و در مواجهه با دوره بعد از سقوط صفویه و جنگ‌های اغلب بیهوده نادر شاه رخ داد که طی آن هزاران هزار ایرانی هنرمند و صنعتگر به هند مهاجرت کردند). بسیاری از این مهاجران در دهه‌های اخیر یا به دلیل قرار گرفتن خانواده‌های‌شان در زمره دیگری و برخورد با دیوار قطور و بلند انواع گزینش‌ها و نظارت‌ها یا به دلیل نداشتن فرصت برابر برای رقابت یا به خاطر شرایط اقتصادی-اجتماعی، ناچار به مهاجرت شدند. طرفه آنکه برخی مسئولان در این زمینه بی‌تفاوت یا حتی مشوق بودند. تلاش خیرخواهانه اما عمدتاً مبتنی بر ابتکار شخصی در برخی نمایندگان‌های دیپلماتیک ایران در خارج نیز محدودتر، موردی‌تر و سلیقه‌ای‌تر از آن بود که بتواند تأثیراتی عام داشته باشد. کسانی نیز که در مقطعی شعار درست «ایران برای همه ایرانیان» را مطرح کردند، با ملاحظه نظر منفی تدریجاً به آسانی عقب‌نشستند. ابعاد غم‌انگیزتر موضوع وقتی روشن‌تر می‌شود که بدانیم تجربه دیگر کشورهای مهاجر فرست یکسره متفاوت بوده است. سیاست دولت‌هایی مانند دولت چین، دولت هند، دولت ترکیه و... نه به گونه‌ای بوده که «مهاجرت اعتراضی» در آن جوامع شکل گیرد و نه درجه‌ایستایی سیاسی به گونه‌ای بوده که تعارضات بتواند ریشه‌دار شود. ضمن اینکه دیگر کشورها، حتی کشورهایی مانند چین، به نحوی برخورد کرده‌اند که مهاجران‌شان از همه نظر از جمله انتقال فناوری، سرمایه‌گذاری، جهانگردی و... مکمل و متمم مردم کشور خود هستند.

یادداشت

فضل جای دیگر نشیند

حسین حقگو
کارشناس اقتصادی

کشورمان در دولت سیزدهم در فهرست پیشروترین کشورهای جهان قرار گرفته است! این افتخار را از ایران البته کشورهای هائیتی، ترکمنستان، سودان، اتیوپی و کینه استوایی هستند. لابد می‌پرسید در چه شاخصی؟ در شاخص «کم‌هزینه بودن دولت»! کشورهای عقب‌افتاده در این شاخص به ترتیب عبارت‌اند از: فرانسه، آلمان، ژاپن، انگلیس، آمریکا و چین. شش کشوری که ولخرج‌ترین دولت‌های جهان هستند! این یافته‌های شگفت‌آور بخشی از گزارش روزنامه ارگان دولت است. در همین یک هفته قبل که چنین با افتخار تیتراژ: «دولت سیزدهم جزء کم‌خرج‌ترین دولت‌های جهان». در این مطلب آمده است: «صندوق بین‌المللی پول در بخشی از گزارش خود موسوم به چشم‌انداز اقتصادی جهان، دولت سیزدهم ایران را در بین ۱۸۸ کشور به‌عنوان یکی از کم‌خرج‌ترین دولت‌های جهان معرفی کرده است. نسبت هزینه‌کرد دولت ایران در سال ۲۰۲۲ به تولید ناخالص داخلی آن ۱۲.۵۱۷ درصد محاسبه شده است که بر این اساس تنها پنج دولت جهان نسبت به دولت ایران در سال ۲۰۲۲ کم‌هزینه‌تر بوده‌اند و ایران از این نظر در رتبه ششم جهان قرار گرفته است» (روزنامه ایران، ۸/۲۹). چنین سطحی از دانش اقتصادی آن هم در ارگان اصلی رسانه‌های دولت بسیار غم‌انگیز است. بر هر فرد آشنا با مفاهیم ابتدایی اقتصادی واضح است که دولت ایران نه‌فقط به هیچ‌وجه کم‌هزینه نیست بلکه درست برعکس متأسفانه از نوع بسیار بد آن بسیار هم پرهزینه است و البته ناکارآمد! حضور دولت در اقتصاد در عرصه‌های بودجه‌ای و غیربودجه‌ای و تصدی‌گری‌ها تعریف می‌شود. حضوری که از تولید کالای عمومی و بازتوزیع درآمد و تبیین حقوق مالکیت تا تخصیص وجوه به سرمایه‌گذاری در امور زیربنایی و... را در بر می‌گیرد. بر این اساس متناسب با ساختار اقتصادی هر کشوری و اینکه هر جامعه‌ای در چه مرحله‌ای از توسعه قرار دارد این میزان حضور و فعالیت دولت‌ها قابل ارزیابی و ارزش‌گذاری است. چنان‌که ثابت شده است کشورهای متکی به منابع خام نظیر نفت و گاز به دلیل برخورداری از این درآمدها، تصدی‌های بالایی دارند و با وضع مقررات در فعالیت اقتصادی (خرد و کلان) بسیار مداخله می‌کنند....

یادداشت

گفت‌وگوو آیین درویشی

مهرداد احمدی شیخانی

در این روزهایی که از هر سو اخبار تلخ می‌رسد، بعضی خبرها هم هست که خوشحال‌مان می‌کند، یکی از آن خبرها همین آزادشدن «حسین رونقی» و وعده دیگری از بازداشتی‌های این روزها است که به نظر می‌رسد ادامه خواهد داشت. اینها خبرها و نشانه‌های خوبی است که باید دستان مهربان را که باعث کاستن از رنج مردم می‌شود، به گرمی فشرود و از آن استقبال کرد و از حمایت از کسانی که باعث آن شده‌اند، به پیشواز ادامه آن رفت؛ اما چگونه این اتفاق، یعنی آزادی جمعی از بازداشتی‌ها ممکن شده است؟ مدتی پیش ریاست محترم قوه قضائیه، جناب آقای آژهای، از منتقدان و معترضان دعوت به گفت‌وگو کرد. این دعوت با واکنش‌های متفاوتی روبه‌رو شد؛ ولی برای خود من جالب بود که حتی بعضی از مخالفان قسم‌خورده جمهوری اسلامی که سابقه چهار دهه مخالفت علنی و تمام‌قد با حکومت را دارند و این مخالفت را همیشه ابراز کرده و حتی بعد از خروج از کشور هم بر آن پای فشرده و اصرار دارند، مانند جناب «جواد خادم» که وزیر کابینه شاپور بختیار بوده، نیز از آن استقبال کرده‌اند....

www.mci.ir

با جایزه‌های توپ همراهیم

۱۱ توپ طلا با #۲۰۲۲*

این گزارش را در صفحه ۹ بخوانید